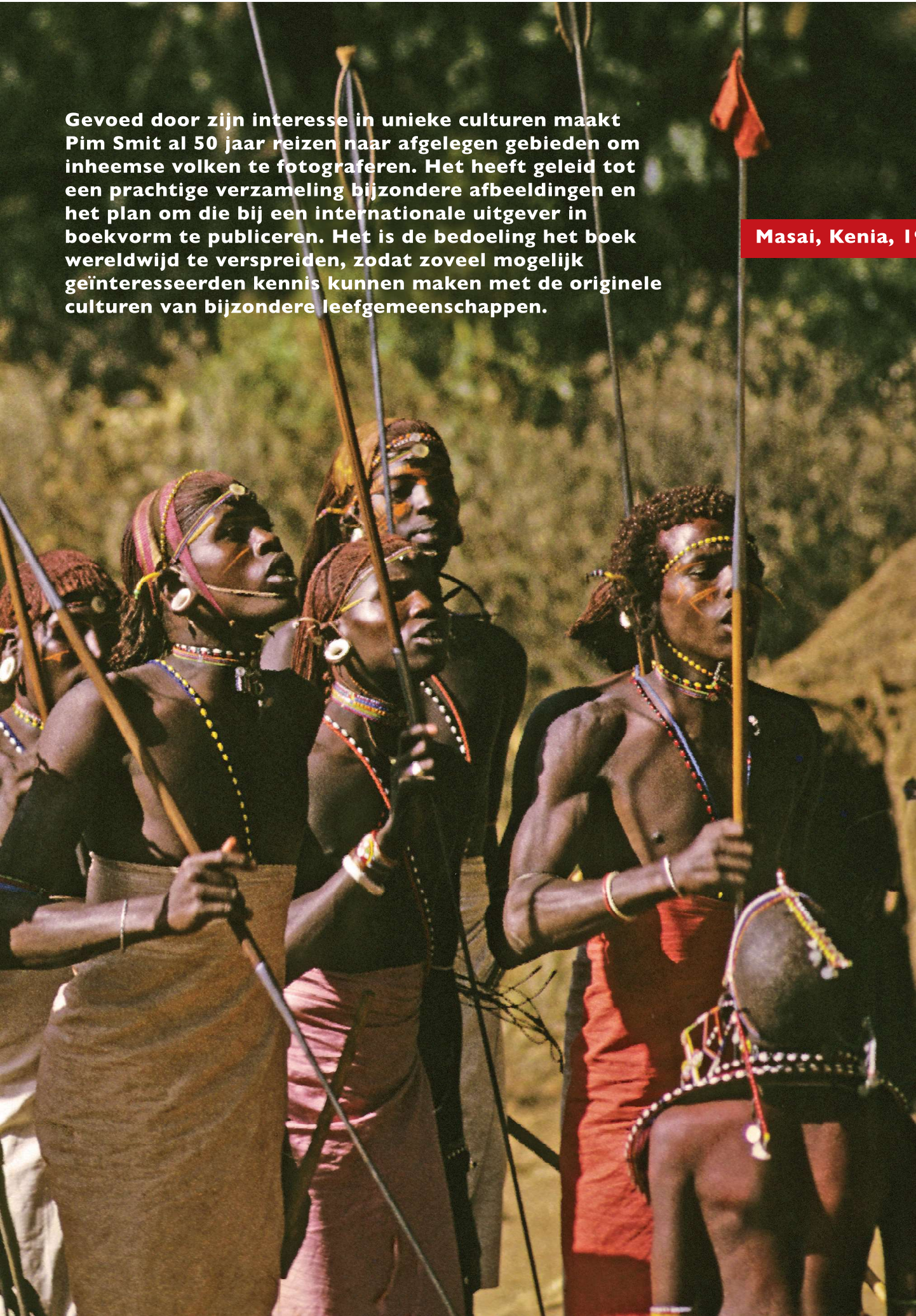

Een halve eeuw **tribale volken** fotograferen

Gevoed door zijn interesse in unieke culturen maakt Pim Smit al 50 jaar reizen naar afgelegen gebieden om inheemse volken te fotograferen. Het heeft geleid tot een prachtige verzameling bijzondere afbeeldingen en het plan om die bij een internationale uitgever in boekvorm te publiceren. Het is de bedoeling het boek wereldwijd te verspreiden, zodat zoveel mogelijk geïnteresseerden kennis kunnen maken met de originele culturen van bijzondere leefgemeenschappen.

Masai, Kenia, 1974

Jivaro indiaan met blaaspijp, Peru, 1980

Taddert, Marokko, 1979

Dorp van de Dogon, Mali, 1974

Dani papoea's, Indonesië, 1975

Wie of wat heeft jouw interesse in vreemde culturen geactiveerd?

De *Donald Duck*. Ik was een jongetje van een jaar of negen, tien. We hadden thuis geen televisie en de vakanties reikten niet verder dan Egmond aan Zee. Mijn zicht op de wereld was dus beperkt. Maar in de *Donald Duck* – een tijdschrift dat ik iedere week mocht lezen bij een buurjongen – trof ik, naast de vele stripverhalen, een artikel aan over verre volken met foto's van een Eskimo, Pygmeë en een Papoea!

Opeens zag ik afbeeldingen van mensen die er heel anders uitzagen

Opeens zag ik afbeeldingen van mensen die er anders uitzagen, op jacht gingen naar voedsel, tijdelijke slaapplekken creëerden en bijzondere kleding droegen. Mijn fascinatie voor andere volken was gewekt.

Wanneer zette je je belangstelling voor het eerst om in daden?

Bij Uitgeverij Amsterdam Boek, onderdeel van een grote tijdschriftenuitgeverij waar o.a. *Margriet* en *Libelle* werden gemaakt, werkte ik (inmiddels 22 jaar oud) als grafisch vormgever. Daar had men besloten een boek te realiseren met de titel: *Volken en Stammen, Afrika bezuiden de Sahara*. Het zou een 'rijk geïllustreerde' uitgave moeten worden. Een goede reden om mijn baan op te zeggen en in Afrika bijzondere leefgemeenschappen te fotograferen, in de hoop dat de redactie een aantal foto's goed genoeg vond om te publiceren. Mijn plan was om in ongeveer zes maanden een aantal van deze culturen te bezoeken. Ik kocht een tweedehands Leica, 30 Kodachrome diarolletjes, een Michelin kaart van Afrika en een vliegticket naar Cairo. Met 3000 gulden, ongeveer 1400 euro, op zak en zo weinig mogelijk bagage ging ik op reis. In die tijd waren er nog geen social media, mobieltjes en internet moest nog worden uitgevonden. De enige communicatie bestond uit een post restante brief naar het hoofdkantoor in de volgende te bezoeken hoofdstad. Na een half jaar was het geld op en bracht ik de films in Amsterdam naar de ontwikkelcentrale. Net op tijd om de redactie van de uitgeverij de dia's te laten zien. In het boek uit 1974 over '*Volken en Stammen*' werd een foto van mij voor het eerst afgedrukt. Twee pagina's groot! Ontzettend trots was ik op die afbeelding van een groep Masai-krijgers. Fantastisch!

Een stimulans om meerdere reizen te maken?

De reis naar de Afrikaanse volken was een onverge-

telijke ervaring en zeker een stimulans om meer van de wereld te bezoeken. Door freelance opdrachten als grafisch ontwerper, kon ik na een half jaar weer op reis. Deze keer ging ik naar Indonesië. Ik trok daar maandenlang van eiland naar eiland en fotografeerde mensen, hun kleding, ceremonies, gebruiksvoorwerpen, onderkomens enz. Zo legde ik zoveel mogelijk verschillende culturen vast. Vele reizen zouden volgen. De foto's werden inmiddels gepubliceerd in boeken en tijdschriften, zowel nationaal als internationaal. Zelfs werd een foto genomineerd voor de beste portretfoto in 2021 in de fotowedstrijd van het gerenommeerde tijdschrift *National Geographic*.

Wordt je interesse in verre culturen groter?

Tijdens mijn verblijf in de verschillende Afrikaanse landen en Indonesië nam ook langzaam het besef toe van de eindigheid van de gebruiken en gewoonten van de door mij gefotografeerde volken, of zelfs het geheel verdwijnen van sommige bevolkingsgroepen. Minderheden worden niet altijd goed behandeld door de overheid, laat staan ondersteund.

Minderheden worden niet altijd goed behandeld door de overheid

Bovendien trekken jongeren vaak weg en zoeken hun toekomst elders. Met het fotograferen wilde ik verdwijnende culturen vastleggen en de schoonheid van hun originele cultuur. Mijn interesse in verre culturen werd steeds groter en ik was vooral ook nieuwsgierig naar de verschillen tussen de volken. Aan mijn reizen komt zodoende geen einde. De laatste jaren ben ik ook teruggekeerd naar gebieden waar ik 40, 50 jaar geleden voor het eerst ben geweest. Dan is goed te constateren dat sommige culturen inderdaad verdwijnen, of op z'n minst drastisch veranderen.

Je moet wel heel veel foto's hebben.

Maskers, sieraden of andere objecten zijn tijdens de vele verplaatsingen moeilijk mee te nemen, maar ik heb nu wel méér dan 50.000 foto's. De analoge beelden uit de beginjaren zijn omgezet in digitale bestanden en alles is gearchiveerd en gedocumenteerd. Momenteel probeer ik een internationale uitgever te interesseren een boek te publiceren over de unieke gebieden die ik de afgelopen 50 jaar heb bezocht. Het moet een kloeke Engelstalige uitgave worden met honderden bijzondere foto's van volken op afgelegen plaatsen.

smithendriks@planet.nl

Kamelenmarkt, Pushkar, India, 2022

Longhorn Miao, China, 2018

Jukhang tempel Lhasa, Tibet, 1985

Pim Smit, Peru 2022 (Foto Freek Esser)